

Пројекат финансира
Европска унија

 ПРАВОСУДНА
АКАДЕМИЈА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО
ПРАВДЕ

Исаковић Видовић против Србије

Изјава о ограничењу одговорности. Ова публикација је израђена уз помоћ Европске уније. Садржај ове публикације искључива је одговорност пројекта „Подршка Европске уније Правосудној академији“ и ни у ком случају не одражава ставове Европске уније.

АНАЛИЗА ПРЕСУДЕ

Изостанак мериторне одлуке због застарелости кривичног гоњења у кривичном поступку који се води због угрожавања физичког интегритета лица (повреда чл. 8 Конвенције у вези са чл. 25 ст. 1 Устава Републике Србије („СГ РС“, бр. 98/2006) и чл. 53 и 67 Кривичног закона Републике Србије („Сл. лист СРС“, бр. 26/77, 28/77, 43/77, 20/79, 24/84, 39/86, 51/87, 6/89 и 42/89, као и у „Сл. листу РС“, бр. 16/90, 21/90, 26/91, 75/91, 9/92, 49/92, 51/92, 23/93, 67/93, 47/94 и 17/95) и чл. 103 и 104 Кривичног законика („СГ РС», бр. 85/2005, 88/2005 - испр., 107/2005)¹

Исаковић Видовић против Србије

(БРОЈ ПРЕДСТАВКЕ: 41694/07, ПРЕСУДА ОД 01.07.2014.)

---

¹ Дати чланови одговарају чл. 103 и чл. 104 Кривичног законика који је тренутно на снази („СГ РС“, бр. 85/2005, 88/2005 - испр., 107/2005 - испр., 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013 и 108/2014).

СЕНТЕНЦА:

Ефикасна примена кривичноправних механизма успостављених у циљу заштите физичког интегритета лица захтева да кривични поступак буде спроведен на начин који омогућава доношење правоснажне осуђујуће пресуде уколико су за то испуњени услови. Када таква пресуда изостане због застарелости кривичног гоњења услед неефикасности суда, кривично-правни механизми нису примењени у складу са чланом 8 Конвенције.

ЧИЊЕНИЧНИ ОПИС:

Подноситељка представке је учествовала 1997. године у вербалном и физичком сукобу са својим комшијом. Комшија ју је ударио песницом у лице због чега је пала и претрпела повреде главе. Поднела је кривичну пријаву против комшије, након чега је Јавно тужилаштво у Шапцу подигло оптужницу против њега због наношења тешких телесних повреда. Комшија је у међувремену против подносиољке поднео приватну тужбу због увреде и клевете и угрожавања сигурности. Општински суд у Шапцу спојио је поступке. Током кривичног поступка подносиољка је истакла имовинско-правни захтев. Након спроведеног поступка, 2000. године Општински суд донео је пресуду којом је осудио и подносиољку и њеног комшију. Окружни суд у Шапцу укинуо је пресуду и вратио предмет на поновно суђење. Поступак против подносиољке је обустављен 2004. године због застарелости кривичног гоњења, док је поступак против њеног комшије настављен. Неколико претреса је било одложено. На крају, поступак против комшије обустављен је, такође, због застарелости кривичног гоњења 2007. године.

Европски суд разматрао је представку подносиољке применом члана 8 Конвенције који јемчи заштиту приватног и породичног живота, при чему појам „приватног живота“ укључује физички и психички интегритет појединца.

НАЧЕЛА ЕВРОПСКОГ СУДА:

Према развијеној пракси Европског суда, члан 8 Конвенције обавезује државе да успоставе систем мера којима се регулишу односи између појединаца, ради заштите физичког и моралног интегритета сваког лица од могућих напада других. То значи да држава мора да успостави законодавни оквир којим регулише кривична дела против живота и тела почињена од стране приватних лица, као и да обезбеди његово ефикасно спровођење.

ПРИМЕНА НАЧЕЛА НА ЧИЊЕНИЦЕ КОНКРЕТНОГ ПРЕДМЕТА:

У складу са тиме, Европски суд је приметио да српски правни систем садржи кривично-правне механизме који забрањују извршење кривичних дела против живота и тела и омогућавају њихово процесуирање (по службеној дужности уз могућност преузимања гоњења у случају одустајања јавног тужиоца или по приватној тужби) што омогућује одговарајућу заштиту појединаца.

Међутим, Европски суд је закључио да су споменути кривично-правни механизми у случају подносиољке били примењени на начин који јој није пружио одговарајућу заштиту. Конкретно, у току кривичног поступка против комшије подносиољке одложено је неколико расправа (а разлози за њихово одлагање не могу да се припишу подносиољки) што је на крају довело до застарелости кривичног гоњења за дела

извршена на штету подносиоце и обуставе кривичног поступка. Управо због изостанка правоснажне одлуке у погледу одговорности лица за извршење предметног кривичног дела на штету подносиоце, Европски суд је закључио да кривично-правни механизми у овом случају нису обезбедили заштиту права на поштовање приватног живота подносиоце због чега је дошло до повреде члана 8 Конвенције.

Потребно је истакнути и да је Европски суд закључио да за постојање повреде члана 8 Конвенције није битно што подносиоца није искористила могућност да у парничном поступку оствари право на накнаду штете због повреда које је претрпела.

ПОСЛЕДИЦЕ УТВРЂЕНЕ ПОВРЕДЕ:

Због утврђене повреде Европски суд је подносиоце досудио правично задовољење у износу 3.000 евра као и додатних 3.000 евра на име трошкова кривичног поступка пред домаћим судом и поступка пред Европским судом.

КОМЕНТАР:

Начело позитивне обавезе државе да обезбеди правни оквир за заштиту личног и породичног живота свих у њеној надлежности, као и ефикасно спровођење тог правног оквира изражено је у судској пракси Европског суда у низу ранијих пресуда (нпр. *Икс и Ипсилон против Холандије (X and Y v. the Netherlands, бр. 8978/80 од 26.03.1985.)* и *Сандра Јанковић против Хрватске (Sandra Janković v. Croatia, бр. 38478/05 од 05.03.2009.)*).

У свим тим предметима, једнако као и у пресуди *Исаковић -Видовић*, Европски суд је акценат ставио на ефикасно спровођење правног оквира, што се пре

васходно односи на ефикасност кривичног поступка (посматрано у ширем смислу, од подношења кривичне пријаве па све до окончања кривичног поступка и коначне одлуке о кривици). То, међутим, не значи да кривични поступак мора да се заврши осуђујућом пресудом, већ само да поступање надлежних домаћих органа након пријема кривичне пријаве мора да буде у складу са националним прописима који су донети у циљу ефикасног реаговања државе на акте напада на физички интегритет појединаца.

Кривичноправни механизми за заштиту физичког интегритета лица могу да буду допуњени и другим средствима (као што је грађанска тужба за накнаду штете). Међутим, могућност утврђивања грађанскоправне одговорности за напад на физички интегритет неког лица, по правилу, неће бити довољна за испуњење позитивних обавеза државе из члана 8. Конвенције.

Поведа Конвенције у овом случају би била избегнута да је кривични поступак окончан мериторном одлуком (без обзира на то да ли би комшија био осуђен или ослобођен) јер се сврха заштите појединаца кроз кривично-правне механизме може да оствари само уколико ти механизми буду доследно спроведени у пракси тако да лице којем је повређен физички интегритет добије сатисфакцију кроз доношење правоснажне одлуке која се тиче саме суштине кривичне ствари.

Ова пресуда је уједно показатељ како дуго трајање поступка има много далекосежније последице на људска права учесника у поступку од права на суђење у разумном року, јер може (само по себи и у комбинацији са другим чиниоцима) да узрокује и повреде других људских права.

ПОДРШКА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ ПРАВОСУДНОЈ АКАДЕМИЈИ
Теразије 8/1, 11000 Београд, Србија

Т: +381 11 3023 866

Ф: +381 11 3023 877

info@jap.rs

**BRITISH
COUNCIL**

Пројекат спроводи конзорцијум
који предводи British Council